

NEW YORK TIMES SIKERSOROZAT

MICHAEL VEY

7. AZ UTOLSÓ SZIKRA

„Nem lepődnék meg, ha Michael Vey végigsöpörne az egész világon.”

– James Dashner,
Az útvesztő szerzője

RICHARD PAUL EVANS

NEW YORK TIMES ÉS USA TODAY BESTSELLERSZERZŐ

RICHARD PAUL EVANS

M⚡CHAEŁ VEY

7. AZ UTOLSÓ SZIKRA

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, 2022

*Tehetséges leányomnak, Jenna Evans Welchnek
(a Love & Gelato szerzőjének),
aki hét éven keresztül segített életet lehelni
Michael Veybe.*

Ez a könyv teljes egészében a képzelet szüleménye. Bármilyen hivatkozás történelmi személyekre, eseményekre vagy helyszínekre kitalált alapokon nyugszik. Egyéb nevek, szereplők, helyek és események csak a szerző képzeletének szüleményei, és bármilyen egyezés valóságos eseményekkel, helyszínekkel és élő vagy halott személyekkel kizárólag a véletlen műve.

AKTA: AZ ELEKTROMOS IFJAK

MICHAEL VEY

Különleges képesség: közvetlen érintkezés vagy áramvezetés útján megrázza az embereket. Továbbá el tudja szívni más elektromos ifjak képességeit.

Michael a legerősebb az összes elektromos fiatal közül. Az Elektroklán vezére. Ereje egyre csak növekszik. Michaelnak Tourette-szindrómája van. Ez a neurológiai betegség tikkélést és más önkéntelen mozdulatokat vált ki az emberből. Az Elgen tudósai szerint Michael Tourette-szindrómája kapcsolatban állhat az elektromosságával.

OSTIN LISS

Különleges képesség: nemel – nem rendelkezik elektromos képességekkel.

Ostin rendkívül intelligens, 155-ös IQ-val büszkélkedik, így szellemi szintje megegyezik egy átlagos Nobel-díjas tudóséval. Az Elektroklán három alapító tagjának egyike, Michael legjobb barátja.

TAYLOR RIDLEY

Különleges képesség: ideiglenesen össze tudja zavarni az agyban lévő elektromos szinapszisokat, amivel zavarodott állapotot kelt. Képes olvasni az ember gondolataiban, de csupán érintkezés útján.

Taylor egyike az Elektroklán három alapító tagjának. Michaellel a Meridian Középiskolában fedezték fel egymás elektromos képességeit, ahová mindketten jártak. Michael barátnője.

ABIGAIL

Különleges képesség: az agy egyes részeinek elektromos stimulálásával ideiglenesen megszünteti a fájdalomérzetet. Ehhez fizikai érintkezésre van szüksége.

Abigailt is sok éven át fogva tartotta az Elgen, Iannel és McKennával együtt, mert nem volt hajlandó követni Hatch parancsait. Miután megszökött az Elgen Akadémia Purgatóriumként ismert börtönéből, Abigail is csatlakozott az Elektroklánhoz.

BRYAN

Különleges képesség: az elektromosság erős összpontosításával olyan szilárd tárgyakat is képes kettévágni, mint a fém.

Bryan egyike Hatch Ragyogóinak. Ideje javarészét videójátékokkal és Kylee bosszantásával tölti.

CASSY

Különleges képesség: elektromos úton képes összehúzni vagy „megdermeszteni” az izmokat, már jelentős távolságból is.

Az egyik legnagyobb erejű elektromos gyermek, egyben az egyetlen, akit az ellenállás az Elgent megelőzve

kutatott fel. Cassy négyéves kora óta él a Hanggal. A különleges küldetések és a Hang személyes védelme mellett feladata az elektromos fiatalok nyomon követése is. Jól ismeri mindnyájuk különleges képességeit, továbbá tájékozott a Ragyogók és az Elektroklán tagjainak hátterét illetően is.

GRACE

Különleges képesség: Grace valójában egy „emberi flashmemória”, képes nagy mennyiségű elektronikus adatállomány átvitelére és tárolására.

Grace az Elgen szolgálatában élt, de végül csatlakozott az Elektroklánhoz, amikor az Elgen Akadémián legyőzték Hatch embereit. Az utóbbi időben együtt lakott és dolgozott az ellenállással, de még egyetlen küldetésen sem vett részt az Elektroklán oldalán.

IAN

Különleges képesség: elektrolokáció segítségével tájékozódik, ahogyan a cápák és angolnák „látanak” a homályos, zavaros vízben.

Iant is sok éven át fogva tartotta az Elgen, Abigaillel és McKennával együtt, mert nem volt hajlandó követni Hatch parancsait. Miután megszökött az Elgen Akadémia Purgatóriumként ismert börtönéből, Ian is csatlakozott az Elektroklánhoz.

JACK

Különleges képesség: nemel – nem rendelkezik elektromos képességekkel.

Jack sok időt tölt az edzőteremben, így hát jelentős testi erővel rendelkezik. Az autókhoz is kiválóan ért. Eredetileg Michael egyik iskolai vetélytársa volt. Jack

csatlakozott az *Elektroklán* tagjaihoz, miután Michael rávette, hogy segítsen kiszabadítani az édesanyját dr. Hatch fogságából.

KYLEE

Különleges képesség: tulajdonképpen egy emberi mágnes, mivel születése óta elektromágneses hullámokat tud kibocsátani.

Hatch Ragyogói közé tartozik. Ideje nagy részét shoppingolással tölti legjobb (és egyetlen) barátnője, Tara társaságában.

MCKENNA

Különleges képesség: fényt és hőt tud fejleszteni. Több mint 3000 fokra képes felforrósítani a saját testét.

*McKennát is sok éven át fogva tartotta az Elgen, Ian-nel és Abigaillel együtt, mert nem volt hajlandó követni Hatch parancsait. Miután megszökött az Elgen Akadémia Purgatóriumából, McKenna is csatlakozott az *Elektroklán*hoz.*

NICHELLE

Különleges képesség: Nichelle teste elektromos földelésként működik, így érzékeli és elszívja a többi elektromos fiatal erejét.

*Sokáig Nichelle volt Hatch parancsainak végrehajtója, hatalmi eszköze a többi elektromos gyerekekkel szemben, amíg sorsára nem hagyták az Elgen Akadémián folyó küzdelemben. Habár először mindenki aggodalommal fogadta, Nichelle is csatlakozott az *Elektroklán*hoz a Jáde Sárkány megmentésére indított küldetés során. A csoport hűségese tagjává vált.*

QUENTIN

Különleges képesség: Quentin izolált elektromágneses impulzusokat tud létrehozni, amivel minden elektronikus eszközt hatástalanít húsz méteren belül.

Quentin eszes fiatalember, Hatch Ragyogóinak vezére. Az Elgen emberei Hatch jobbkezének tartják, akit csak maga a doktor előz meg a rangsorban.

TANNER

Különleges képesség: össze tudja zavarni a repülőgépek elektronikus navigációs rendszerét, amitől azok meghibásodnak, és végül le is zuhannak. Olyan erőteljes ez a képessége, hogy akár a földről is be tudja vetni.

Tanner hosszú évekig kénytelen volt eltérni az Elgen kegyetlen bánásmódját, mígnem az Elektroklán kiszabadította a perui Elektrostar erőműből, és azóta az ellenállás oltalma alatt él, hogy felgyógyulhasson. Mélyen megviselte a bűntudat és a fájdalom a szörnyű tettek miatt, amikre Hatch kényszerítette.

TARA

Különleges képesség: elektromos ereje hasonló az ikertestvére, Taylor adottságaihoz. Össze tudja zavarni a normális agyi funkciókat. Évekig tartó gyakorlás eredményeként sikerült tökéletesítenie a képességeit, így Tara megtanulta, miként összpontosítson az agy bizonyos részeire, hogy különböző érzelmeket váltson ki az emberből, legyen az félelem vagy öröm.

Az Elgen tudósaival együttműködve elsajátította a mentális illúziókeltés módját, ami többek között azt is lehetővé teszi, hogy más alakban tüntessen fel embereket.

Tara egyike Hatch Ragyogóinak. Ikertestvérét, Taylort születésük után másik család fogadta örökbe, és Tara hatéves korától Hatch és az Elgen szárnyai alatt nevelkedett.

TESSA

Különleges képesség: Tessa pontosan Nichelle ellentéte; fel tudja erősíteni a többi elektromos ifjú erejét.

Tessa megszökött az Elgen perui Elektrostár erőművéből, majd hat hónapig az amazóniai dzsungelben élt egy amacarra nevezetű bennszülött törzssel. Csatlakozott az Elektroklánhoz, miután a törzs megmentette Michaelt az Elgen katonáitól, és összehozta őket.

TORSTYN

Különleges képesség: az elektromos ifjak közül az egyik legkegyetlenebb és legveszélyesebb. Mikrohullámok fejlesztésére képes.

Torstyn egyike Hatch Ragyogóinak, és fontos szerepet játszott az Elgen eredeti Elektrostár erőműveinek felépítésében. Habár korábban ellenségek voltak, Torstyn most már Quentin hűséges társa, és a testőreként vigyáz rá.

WADE

Különleges képesség: nemel – nem rendelkezik elektromos erővel.

Wade volt Jack legjobb barátja, egyszerre csatlakoztak az Elektroklánhoz. Peruban életét vesztette, amikor egy Elgen-őr meglepetésszerűen rajtaütött az Elektroklánon.

ZEUSZ

Különleges képesség: elektromosságot „szór” a testéből.

Zeuszt az Elgen rabolta el még gyermekkorában, majd éveken át Hatch Ragyogóinak egyikeként élt. Csatlakozott az Elektroklánhoz, amikor megszöktek az Elgen Akadémiáról. Valódi neve Leonard Frank Smith.

ELSŐ RÉSZ

1. MENEKÜLÉS HÁDÉSZ SZIGETÉRŐL

DAVID WELCH, az EKG egykori tisztje egyedül állt a *Joule* fedélzetén, távcsövével Hádész parázsló börtönszigetét pásztázva. Legalábbis ami megmaradt belőle. Bárhová nézett, csak halált látott. Az a kevés fa és lomboszat, amit az Elgen meghagyott, még mindig lángokban állt, vagy vörös és narancsszín halmokban parázslott. Körülöttük elszenesedett emberi csontok heverték szerteszét, beborítva a tájat, akárcsak a szélvihar által szét-szórta szalmaszálak. A sziget főnyes partja üveggé olvadt a forróságtól, és fényesen csillogott a visszavonuló viharfelhők mögül előbukkanó reggeli napsugarakban, visszatükrözve a színskála pompázatos árnyalatait. Ha nem olyan rettenetes a látvány, a tájkép talán még gyönyörű is lehetett volna.

Csupán a kristálypart egyik oldalán mutatkoztak életjelek: tuvalui őslakosok sürgölődtek, akik – az Elektroklánnal együtt – túléltek az Elgen támadását, és még a robbanás előtt a föld alatti bunker menedékébe

húzódta. Welch ellátta az őslakosokat vízzel és élelemmel, sőt, a *Joule* megmaradt mentőcsónakjait is hátrahagyta, hogy visszajuthassanak saját szigetükre. Vezetőjük, Enele Saluni a távolból szalutált Welchnek. Enele nagyapja a hajdani miniszterelnök volt, akit Hatch parancsára élethosszig tartó megszégyenítésre ítélték, és meztelenül közszemlére tettek egy majomketrecben, Tuvalu fővárosában. Welch viszonzta a szalutálást.

– Mindenki odalenn – jelentette Jack, felkapaszkodva a megfigyelőtornyon Welch mögött. – Mindenki itt van.

– Mindenki?

– Akinek sikerült megmenekülnie – válaszolta Jack rekedten.

Welch ismét szeméhez emelte a távcsövet, és a sziget északi horizontját szemlélve az Elgen után kutatott. Ezúttal sem bukkant az egykori rettentő haderő nyomára, legalábbis életben lévő tagjaira.

– Rendben. Tűnjünk el innen!

Welch követte Jacket lefelé a *Joule* megfigyelőtornyában. Egy pillanatra megállt a létrán, amint a hidraulikus szelepek bezárták az ajtót a fejük fölött. A pneumatikus pántok hangosan sziszegtek és kattogtak körülötte, miközben az acélajtó légmentesen bezárult. Azután Welch lemászott a többiekhez a parancsnoki hídra, a *Joule* irányítóközpontjába.

– Vigyen le minket! – utasította Welch a hajó parancsnokát, amint a létráról a fémpadlóra lépett.

Habár a *Joule* akár tizenöt csomóval is gyorsabban tudott haladni a felszínen, Welch nem akarta megkockáztatni, hogy észrevegyék őket. Fogalma sem volt, ki maradhatott életben a *Joule* legénységének tagjain kívül, akiket csónakra téve szabadon engedett. Még azt

sem tudta, hogy maga Hatch túlélte-e a csatát. Talán senki sem maradt életben. Mégsem volt értelme felesleges kockázatokat vállalni.

– Igenis, uram! – válaszolta az Elgen-parancsnok, majd beleszólt a mikrofonjába. – Merülés húsz méterre!

A parancsnokkal együtt öt Elgen-tiszt és egy fidszi szolga tartózkodott még a *Joule* fedélzetén. Tizenkét órával korábban Welch és a Ragyogói – Quentin, Tara, Torstyn és Cassy – átvették a hatalmat a *Joule* fölött, lefegyverezték a tizenhét fős legénységet, azután mindenkit szélnek eresztettek a hajóról a parancsnok és négy további tiszt kivételével, akik szükségesek voltak a hajó működtetéséhez.

Welch útjára küldte J. D.-t, a hajóskapitányt – aki elárulta az Elektroklánt, amikor egyenesen egy csapdába hajózott velük – és a legénységét az Elgennel együtt.

– Ember, ne hagyj sorsomra! – könyörgött J. D., az egyetlen mentőcsónakba kapaszkodva, amit Welch meghagyott nekik. – Az én segítségével foglaltad el ezt a hajót!

– Szerencsés vagy, amiért életben hagylak – válaszolta Welch. – De nehogyan elbíz magad! Amikor Hatch tudomására jut, hogy segítettél átvenni a hatalmat a *Joule* fölött, egyenesen a patkányai elé vet eleségül.

– Mind meghaltok – vicsorgott J. D. – Mint a *patkányok*.

Welch egykedvű arcot vágott.

– Egyszer mindenki meghal. Egyesek hamarabb másoknál. Néhányan pedig falatonként.

J. D. gyűlölködő tekintettel meredt rá.

– Úgy halok meg, ahogy akarok. Rajtam kívül senki sem vethet véget az életemnek. – Azzal elengedte a

csónak oldalát, és elmerült a tajtékozó hullámok mélyén sötétlő fekete vízben. Nem bukkant fel többé.

– Így ér véget az áruló élete – mormolta Welch mintegy önmagának.

Quentin megbénította a mentőcsónak külső motorját és rádióját egy EMP segítségével, hogy az Elgen embelei még hosszú órákig ne riaszthassanak senkit, elég időt hagyva Welchnek és a Ragyogóknak, hogy a Hádész-szigeten rekedt barátaik segítségére siethessenek. Ha egyáltalán életben maradtak. Még a szigettől ötven kilométernyire is jól látták és hallották a gigantikus robbanást. Welch első gondolata az volt, hogy Hatch bizonyára valamiféle nukleáris szerkezetet indított be a sziget elpusztítására. Nem emelkedett azonban gombafelhő a magasba, és a vakító villanáson kívül nem utalt semmi egy nukleáris fegyverre. Nem akarták úgy maguk mögött hagyni a szigeteket, hogy nem derítik ki, vajon túléltek-e barátaik a pusztítást.

Néhány órával később, amikor Welch és társai a felszínre emelkedtek a tengeralattjáróval a Hádész-sziget partja mentén, nem hittek a szemüknek. Az Elgen öszszes hajója elsüllyedt, vagy a víz felszínén lángolt. Nagy megkönnyebbülésükre az Elektroklán tagjai a parton kuporogtak.

Welch és Quentin a partra hajózott, hogy felvegyék a barátaikat, a fedélzeten hagyva Cassyt, Torstynt és Tarát, hogy biztosítsák a hajót.

Tíz perccel Welch és Quentin távozása után az Elgen legénységének egyik tagja megkörményezte Cassyt.

– Hé, szépségem! Olyan hosszú ideje vagyunk már itt összezárva.

– Nem vagyok a maga szépsége! – vágott vissza Cassy.

– Egy lépést se tovább!

A férfi nem állt meg.

– Ugyan mit tehetne egy magadfajta kislány, hogy megállítson egy magamfajta fickót?

Cassy elgondolkodva csücsörítette a száját.

– Kár volt megkérdezned. – Megdermesztette a férfi egész testét, beleértve a tüdejét is. Az alak összerogyott, hangos csattanással érve földet.

Amikor Cassy végül elengedte, a férfi lélegzet után kapkodva így szólt:

– Kérlek, még egyszer ne csinálj ilyet!

– Amikor azt mondom, hogy egy lépést se tovább, akkor egy lépést se tovább! Legközelebb nem fogsz több lélegzetet venni. Soha többé. Megértetted?

– Igen, hölgyem.

Cassy ajka cinikus mosolyra görbült.

– Hölgyem? Mi történt a „szépséggel”?

Jack szállt fel utolsóként a fedélzetre, majd összegyűjtötte az elektromos ifjakat a parancsnoki híd egyik sarkában. A helyiséget betöltötték a bánat hangjai, zokogás és jajgatás. Különösen Taylor volt vigasztalhatatlan.

– Michael! – jajveszékelt újra és újra. – Az én Michaellem!

McKenna a karjába zárta Taylort, és finoman ringatta.

– Képtelen vagyok elhinni, hogy nincs többé – zokogott Taylor.

McKenna megtörölte a szemét.

– Én sem bírom felfogni.

Ostin szótlánul figyelte őket, túlságosan fojtogatták az érzések, hogy meg tudjon szólalni. Szeme felduzzadt és kivörösödött a sírástól.

– Tudtam, hogy igazi hős szíve van – mondta Jack. – Rögton tudtam, amikor egyszer csak bekopogott az ajtómon, hogy vigyem el Kaliforniába.

A következő pillanatban Cassy lépett be az ajtón. Körbepillantott a helyiségben.

– Hol van Michael? – kérdezte.

A többiek néma hallgatásából hamar rájött, hogy valami szörnyűség történt. Rémulten a szájára szorította a kezét.

– Jaj, ne!

– Nem élte túl – mondta Quentin.

Cassy könnyekben tört ki. Taylor felé fordult.

– Annyira sajnálom!

Taylorhoz sietett, és a két lány egymás karjába borult.

– Tudom, hogy neked is fontos volt – suttogta Taylor.

– Én...

– Nem baj, hogy te is szeretted – folytatta Taylor csendesen. – Michaelt könnyű volt szeretni.

– Nem csupán Michaelt veszítettük el – szólalt meg Ian. – Hanem Gervasót és Tannert is.

Jack fájdalmasan nyelt egyet, visszafojtva feltörő könnyeit. Gervaso közelebb állt hozzá, mint a saját édesapja. Abigail gyengéden átölelte, és különleges ereje segítségével vigasztalta.

– Kérlek, ne tedd! – szólt Jack. – Érezni akarom a fájdalmat.

Abigail abbahagyta a pulzálást.

– Megértem.

Jack titokban megtörölte a szemét, majd a többiekre nézett.

– Gervaso egyszer azt mesélte, hogy amikor felderítő gyakorlaton volt, a kiképzőtisztjük azt mondogatta

nekik, hogy a pokolba mennek. Csupán az volt a vigaszuk, hogy máris ott érezték magukat, így már nem is számított. – Megdörzsölte a szemét. – Ha van mennyország, szerintem a hősöknek különleges belépő jár.

– Szerintem is – helyeselt Zeusz. – Már így is túlságosan kevesen vannak.

– Egy nap még visszatérünk – jelentette ki Welch. – Amikor már más lesz a világ. Építünk hármuknak egy emlékművet. Akkor az egész világ megtudja, milyen áldozatot hoztak.

Valami furcsán reményteljes rejlett Welch szavaiban. Néhány perc elteltével Welch így folytatta:

– Biztosan nagyon kimerültek vagytok. PihenjeteK egy kicsit! – Tarához fordult. – Kísérd el őket a hálóhelyükhöz!

– Igenis, uram – bólintott Tara. – Mindenki kövessen!

– Cassy kivételével – vetette közbe Welch. – Te velem maradsz. Erősítésre van szükségem.

– Igenis, uram.

Az ifjak követték Tarát, és libasorban kivonultak a parancsnoki hídról. Egyikük sem látott még a *Joule*-hoz fogható járművet, ami nem is volt igazán meglepő, mivel a *Joule* egészen egyedinek számított a tengeralattjárók között, sohasem építettek hozzá hasonlót. Páncélozott széf, hajó és tengeralattjáró volt egyben. Keskeny, tömör testén nem sorakoztak ablakok. A levegőt, amit többnyire újrahasznosítottak, folyamatosan forgatták a hajó belsejében, ami állandó sziszegéssel töltötte be az üresen kongó helyiségeket. A falak mind szegecselt fémből készültek, akárcsak a padló, amit vastag gumiréteg borított, hogy tompítsa és elnyelje a lépteik zaját.

Tara végigvezette őket egy keskeny folyosón, elhaladva a parancsnok fülkéje mellett az első hálóteremhez.

A helyiséget kizárólag alvásra tervezték. Csupán tíz méter széles volt, mindkét oldalán csővázás ágyak sorakoztak, rajtuk trambulinszerű matraccal. Az ágyakat egyik oldalon konzolok rögzítették a falhoz, a másik oldalon láncok erősítették a mennyezethez. Négyesével emelték őket egymásra, alig másfél métert hagyva közöttük; az alsó ágyak alig tíz centiméterre voltak felfüggesztve a padlótól.

– Itt szoktunk aludni – magyarázta Tara. – Kissé szűkös ugyan, de a *Joule* gyakorlatilag tengeralattjáró. Minden szűkös. Welch azt akarja, hogy mind ugyanabban a teremben aludjunk, így az Elgen embereit bezárhatjuk a másikba.

– Engem nem érdekel, hol alszom – válaszolta Jack. – Csak vízszintesen feküdhessek. Úgy érzem magam, mintha alvajáró volnék. – Azzal levette a cipőjét, és az alsó ágyakat lépcsőként használva felmászott az egyik legfelső ágyra. Mindenki elfoglalt egy ágyat, csak Taylor álldogált elveszetten a helyiség közepén.

– Gyere, kedves! – szólt Abigail. – Szükséged van pihenésre. Alvás után kicsit jobban fogod érezni magad.

– Az alvás nem szüntetheti meg a fájdalmat – felelte Taylor. – Hacsak nem alszom el örökre.

– Én sem tudom teljesen elvenni, de valamennyit seghethetek. Csak feküdj le ide, drágám! – biztatta Abigail, félrehúзва a takarót az egyik alsó ágyon.

Taylor levette a cipőjét, majd az ágyra mászva leheveredett a hátára.

– Most próbálj lazítani! – kérte Abigail. Mindkét kezét Taylor fejére helyezte, és gyengéden pulzált egyet. Taylor először megborzongott, azután lassan ellazult a teste, és mélyet lélegzett. Pillanatokon belül elnyomta az álom.

– Gyönyörű képességed van – jegyezte meg Tara csendesen.

– Köszönöm – mondta Abigail.

Egy rövid ideig mindenki csendben maradt, és csupán a *Joule* levegőrendszerének sziszegése, Jack horkolása és a hajótest kísérteties, kényszeredett nyögése hallatszott. A tengeralattjáró időnként megnyikordult, akár egy rozsdás zsanéron gördülő, súlyos ajtó.

– Elhallgat valaha ez a rémes hang? – kérdezte McKenna.

– Valószínűleg nem – felelte Ostin. Először szólalt meg, amióta felszálltak a fedélzetre. Hangja nyersen és feszülten csengett.

A szavaiból áradó fájdalom a lány szívébe hasított.

– Hé, sorolj el néhány tényt a tengeralattjárókról!

– Bocs – válaszolta Ostin. – Nincs hozzá hangulatom. McKenna a homlokát ráncolta.

– Szerinted milyen mélyen lehetünk?

Ostin lassan kifújta tüdejéből a levegőt.

– A *Joule* csaknem kétszáz méternyi mélységbe képes lemerülni.

– Mi ad ki ilyen hangot?

Ostin szipogott, majd halkán így szólt:

– Kétszáz méter mélyen a nyomás 20 bar. Ez óriási nyomást jelent egy amúgy is nyomás alatt lévő bádogdobozra.

– Azt hallottam, hogy az Elgen minden vagyonát ebben a hajóban szállítja.

– Nem mindet – válaszolta Ostin. – Csak amennyi egy esős napon szükséges lehet.

– Hát az jó sok esőt jelentene – szólalt meg Ian, hirtelen csatlakozva a beszélgetéshez. – A hajó egész

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod velem.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

hosszában hatvan centiméter magas halmokba rendezve sorakoznak az aranyrudak.

– Fenéksúlyként szükségük is van ennyi teherre – vélte Ostin.

– Gyémántok is vannak a hajón, és papírpénzzel teli dobozok. Kinyithatnám a széfeket, ahol tárolják őket – folytatta Ian. – Csak a móka kedvéért.

– Tényleg jó lenne látni – mondta McKenna. – Talán egy napon osztozhatunk a zsákmányon.

– Talán – felelte Ostin a legcsekélyebb érdeklődés nélkül.

Abigail szomorú mosolyt vetett McKennára, majd felkapaszkodott a Taylor fölötti ágyra.

Egy órával később Cassy besétált a hálóterembe.

– Kész az ebéd – jelentette be óvatosan. Senki sem mozdult. Mindenki mélyen aludt. Néhány perc elteltével Cassy visszament a parancsnoki hídra, hogy csatlakozzon Welchhez.